

det ærede Medlems Forslag gik ud paa, at der skulde vælges i Enkeltmandskredse 90 Medlemmer og derefter ved Forholdstalsvalg 30 Medlemmer, og han fremhævede det udmærkede og retfærdige deri, er der en Ting, jeg ikke før har nævnt, at indvende derimod, nemlig den, at man der ved vil tvinges til straks at nedlægge 24 af de nu bestaaende Kredse, hvilket formentlig vil vække megen og berettiget Misnøje hos dem, hvis Kredse blive nedlagte. Men der er ogsaa en anden Ting at bemærke, naar der tales om Retfærdigheden. Det ærede Medlem sagde, at disse 30 Kredse skulde suppleres for derved at skaffe fuld Retfærdighed, for at skaffe dem, der havde været uheldige ved Valget i Enkeltmandskredse, den Repræsentation, de ifølge deres Antal kunde have Krav paa. Men hvis Retfærdigheden fuldt ud skal ske Fyldest, er der dog for det første det at bemærke, at man kunde tænke sig, at disse 30 Kredse ikke slog til, og at derfor den fulde Retfærdighed ikke kunde opnaas. Hvad skulde der saa ske? Jeg har før spurgt det ærede Medlem: Hvis ikke hvert Parti kunde faa den Repræsentation, som kunde tilkomme det, vilde det da have til Følge, at nogle af dem, som vare valgte med det mindste Stemmetal i Enkeltmandskredse, kom til at trække sig tilbage for den, som skulde vælges ved Forholdstalsvalgmaaden? Det mente det ærede Medlem ikke, de 90 Medlemmer, som vare valgte i Enkeltmandskredse, skulde i alle Tilfælde opretholdes. Men naar man ikke vil hævde Princippet fuldt ud, kommer der allerede den Brist, at det Parti, som ikke kan faa, hvad der tilkommer det, bliver forfordelt, naar de 30 ikke slaa til. Men der er ogsaa en anden og efter min Mening ret betydelig Indvending at gøre. Hvem disse 30 supplerende Medlemmer, som ere valgte ved Forholdstalsvalg, skulle være, bliver det formentlig i aldeles overvejende Grad overladt til Partibestyrrelserne at bestemme, de enkelte Vælgere ville saa godt som ingen Indflydelse faa herpaa. Jeg har før spurgt det ærede Medlem, hvem der skulde bestemme disse Lister, hvorefter der skulde vælges, og han mente, at det skulde være de Rigsdagsmænd, der vare valgte. Men fra Vælgerens Side vil der formentlig kunne rejses begrundet Indsigelse imod, at de ikke faa Indflydelse herpaa; desuagtet ser jeg ikke, at der praktisk taget vil være anden Udvej end denne, saa at det i Virkeligheden, som sagt, bliver Partibestyrrelserne og Or-

ganisationerne, der vælge disse 30 Medlemmer, og ikke den almindelige Vælgerklasse. Derfor kan jeg ikke se, at det er saa overmaade retfærdigt.

Det af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønberg) stillede Forslag skal jeg, efter at den højtærede Minister har udtalt sig, ikke komme ind paa, men jeg anser det for at være af den Natur, at vist ikke ret mange ville kunne finde Rede i det, i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt. Det skal formentlig videre udarbejdes og omtales betydeligt mere, end sket er, før vi kunne komme dertil. Jeg kan derfor kun fraraade at stemme for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, hvis det ikke bliver taget tilbage.

Med disse Ord skal jeg altsaa paa ny anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag og fraraade at stemme for alle de andre Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretallene.

Røde: Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister saa stærkt tog Afstand fra de Udtalelser, som ere fremkomne fra et Par ærede Medlemmer i Salen om at søge at faa Ændringer i Kredsinddelingen. Den Forklaring, det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) gav, at man kunde tænke sig dette Forslag ændret mellem anden og tredje Behandling, kan jo i alt Fald ikke gælde den Opposition mod Forslaget, som er fremkommen fra det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen). Thi det ærede Medlem fra Hjørring har jo selv været Medlem af Udvalget, og det vilde dog være højest besynderligt, om man, naar Udvalget efter første Behandling er enedes om at anbefale en bestemt Kredsinddeling, mellem anden og tredje Behandling skulde være udsat for Forsøg paa fra Udvalgets Side at faa denne ændret.

Naar vi fra vor Side have sluttet os til denne Kredsinddeling i Fjor og atter i Aar, er det ikke, fordi vi i og for sig have ønsket, at Folketingets Medlemsantal skulde udvides, jeg antager ikke, at Grunden for nogen har været Ønsket om en saadan Udvidelse, men det er, fordi vi under Forhandlingerne i Udvalget ere komne til den Anskuelse, at der ikke var nogen anden Maade at imødekomme Kravet om Retfærdighed paa, end netop ved at gaa til en saa stærk Udvidelse. Hvis man skulde enes om en Udvidelse paa 6—7 Medlemmer, har det jo ved Undersøgelser vist sig, at vistnok de 6 af disse